

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 193. Sed vnus militum lancea latus eius aperint. v. 34.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

O Malitiam supinam cordis humani quando semel illud occupare cepit, quomodo non propagatur reuera uti zizania, & uti venenum viperarum. Custodi nos obsecro Domine à consilio, à via, & à cathedra peccatorum.

§. 193. *Non frugerunt eius crura, v. 33.*

Circa hoc considerandum quidem est, quod hominum cogitationes nunquam praevalent contra cogitationes Dei, qui non voluit crura Christi Domini frangi, ut postea videbimus, hic tamen magis expendo, quare ratione ducti ministri publici, sunt licet, literæ mandati sibi positi, non obtemperarint, Centurionem possumus arbitrari in causa fuisse, quia ordinaverit, sciens Iesum esse mortuum, & ideo ratione mandati deficiente, etiam mandatum iudicavit cessare. Possumus suspicari pietam Matrem Domini ita rogauisse, ne mortuum contumelia otiosa afficerent, quomodocumque autem factum fuerit. Ex utroque habeo utilitatem non leuem, quia disco ex centurione legum interpretationem debere esse rationabilem, non secundum literam legum, sed spiritum legislatoris, cuius menti si obsequar, legem bene seruo et si literæ mentireus, contrarianti non obsecundo. In altero casu si D. M. V. deprecatione factum sit, quod crura Domino non sunt consacta, pietatem in mortuos exhibendam disco, ne immerita mortuis oppropria finam irrogari, sed quantum poterero defendam, quia se amplius defendere non possunt.

O Deus da obsecro semper fidelibus tuis, ut leges & mandata non negligoso & occidente, sed viuificante spiritu intelligant, & impleant, ne summum ius summa sit iniuria. Deinde etiam pietatem istam concede omnibus, ut in mortuos velint esse clementes & misericordes.

§. 193. *sed vnus militum lancea latus eius aperint, v. 34.*

Vnus, nomine Longinus uti tradunt quidam scriptores, qui referunt eundem illuminatum postea Christianam fidem recepisse & inter SS. ad scriptum esse. Itaque aperiendo latus saluatoris, non tantum veniam inuenit sed & Episcopatus honorem & Martyrij Coronam postea promeruit Idem etiam esse creditur centurio ille, qui visis ostentis in morte Domini exclamauit. *Vere filius Dei erat iste.* dices mihi Christiane, si miles hic cognouit, quod Christus erat filius Dei, quomodo ergo ausus fuit tam horrendo vul-

do vulnere Christi latus fodere. Respondeo primo hoc ipsum fecisse, ut
grauio rem à Christo arceret iniuriam, ne eius Crura confringerentur. 2.
voluntatem Dei fassè: ut vulnus illud infligeretur tum ad certiores nos de
eius morte faciendos, tum ut inde efflueret sanguis & aqua & cum ipsis sa-
luis ac redemptionis nostræ mysteria.

Mirabilis sane Deus in operibus suis, de quo iure merito canit Ecclesia,
Deus cuius prouidentia in sui dispositione non fallitur: ita enim cum
optimus sit, melius iudicauit ex malis bona elicere quam mala nulla per-
mittere: nisi Crucifixorum permississet impietatem, mundi salutem opera-
tus non esset: nisi impiorum persecutorum rabiem tolerasset, nec floretet
inuita Martyrum patientia, nec eorum insignis gloria coruscaret: nisi ictu
lancæ Christus latus suum transuerberari permisisset, non effluxisset san-
guis & aqua ex vulnere, nec Ecclesiæ decus, nec sacratissima sacramenta
inde emanassent: vult bona voluntate Deus, quod impius male exequi-
tur: Impius Caiphas malo animo prophetauit, *Expedi ut vnus moriatur
homo pro populo, & non tota gens pereat*: at vero doctrinam hanc Deus Cai-
phas, eo quod pontifex erat, bona voluntate permiserat. Malo quoque a-
nimo à Pharisæis seductus Iudæorum populus contra Christum clamaue-
rat, *Crucifigatur, Crucifigatur*; sed Deus eos ita clamare bona voluntate
permiserat quare quidam vir celebris hoc ipsum considerans dicebat. Si
Deus pater interrogatus fuisset de filio, dixisset *Crucifigatur*. si Angeli inter-
rogati fuissent, respondissent *Crucifigatur* si patres in limbo interrogati
fuissent, dixissent, *Crucifigatur*: si mater Christi interrogata fuisset respon-
disset, *Crucifigatur*: si Christus ipse interrogatus fuisset, respondisset, *cru-
cifigatur* verumtamen eidem voci longe diuersa mens & spiritus fuisset sub-
iectus.

O mirabile atque ineffabile diuinæ prouidentie Sacramentum! Chri-
sti enim latus aperiri voluit, ut inde nobis plurima bona profluerent. Iam
enim vere immiserat Dominus soporem mortis in Adam secundum, & ex
latere dormientis nouam Euam (Ecclesiam) ædificabat. Vide ergo anima
mea quam efficaci verbo Euangelista sit usus, ut non diceret, latus eius
percussit, aut vulnerauit, sed *aperuit*; ut innuat, quod ibi quodammodo o-
stium vitæ apertum sit, quia inde vis Ecclesiæ & Sacramentorum emana-
runt: sine quibus ad veram vitam non intratur. Hoc quoque prænutia-
uit factum. Noë qui in latere arcæ ostium facere iussus est, per quod intra-
rent & exirent animalia, quæ non erant diluuii peritura. Verum ô dulci-
sime Iesu, amor animæ meæ cruci affixe, vbi tunc erat, quando tali lancea

sic ostium tui cordis pulsabatur, ut aperiretur? scio mi Domine, vulnus illud non sentiebas, quia sensus omnis cum vita recesserat, cum spiritum emisisses: audiebas tamen pulsantem & aperuisti ei. Quidni namque faceres, cum antea tanto cum affectu dixisses, *pulsate & aperietur vobis*: atamen credo quoque vere quod senseris, non in illo corde tuo, quod vulnerabatur, *Sed in illo corde tuo quod in corde matris dolentis sauciabatur.*

Desideras vero nunc, O anima mea, cognoscere quonam modo tu quoque cum dilecto tuo Crucifixa queas vulnerari, & in eius vulneribus habitare, ad quod etiam ipsemet te inuitat. Statue ex gratia illius tria tibi tabernacula & habitationes construere, non quidem in monte Thabor sed in monte Caluarie: tabernaculum vatum erit tibi in sacratissimorum pedum eius vulneribus, ut occupans te in meditatione gressuum eius & mirandae lenitatis scias qua via sit tibi incendenda, ut ad aeternam vitam peruenias, Alterum erit tabernaculum in manuum eius vulneribus, ubi opera eius & beneficentiam erga omnes, stimulas te ad bonorum operum executionem. Tertium tabernaculum, illudque caeteris amplius, erit in vulnere lateris eius, in quo contempleris continuo insatiabilem illam Charitatem, qua te diligens & nasci voluerit, & ad tolerandum quicquid pro tuo remedio necessarium esset, se promptissime obtulit: in his tabernaculis habita die ac nocte, hic dormi, hic corpus refice, & animam. Hic lege, negotia tracta & ora, sed dices! non sunt mihi alae quibus ad ea volare possim! deprecare Iesum dilectum tuum dicens, *da mihi alas sicut Columba*, cogitationes scilicet & affectiones puras, quibus instar columbae mediter ac gemam, ob tuos dolores, & ob mea peccata. Gemam quoque & suspirem, ut tibi perfecti amoris vnitione coniungar.

Quis enim te sic amantem non redamet? quis sic vulneratum non diligit? nolo sine vulnere vivere, quia te video vulneratum, quocumque enim me verto, quocumque aspicio, te Iesum meum in Cruce pendentem video saucium & mortificatum. Rogo ergo te benignissime Domine, per haec tua salutifera vulnera, vulnera quoque hanc animam meam peccatricem, pro qua etiam in Cruce orare, & mori dignatus es. Vulnera eam igneo & potentissimo telo potentissimae charitatis. Confige cor meum iaculo amoris, ut dicat tibi anima mea, Charitate tua vulnerata sum, ita ut ex ipso amoris tui vulnere, uberrimae fluant lacrimae die ac nocte. Percute obsecro Domine hanc durissimam mentem meam valida cuspide pie dilectionis, ut altius ad interiora penetret virtute potenti, ne ibi vlla amplius haereat virtus inimici.